

واکنش‌ها به کنگره اقوام ملی‌گرای ایران؛ نقد منصفانه یا تخریب‌کور؟

اعلام کنگره اقوام ملی‌گرای ایران به مذاق خیلی‌ها خوش نیامده است. در پی اعلام موجودیت این کنگره، عده‌ای بدون آنکه حتی یک‌بار برنامه، اهداف و اساسنامه را مطالعه کنند، کورکورانه و به دور از اخلاق سیاسی و انسانی به آن حمله کردند. این گروه‌ها - از تجزیه‌طلبان گرفته تا وابستگان صادراتی رژیم و برخی دیگر - به‌جای نقد منصفانه، راه توهین و تخریب را در پیش گرفتند.

در حالی که در دنیای امروز، نقد سیاسی سالم به این معناست که با استدلال، برنامه، گفت‌وگو و اهداف یک جریان را بررسی کنند، متأسفانه ما در جامعه ایران، حتی با وجود سال‌ها زندگی در کشورهای آزاد و متمدن، هنوز گرفتار ادبیات احساسی، غیرمنطقی و گاه توهین‌آمیز هستیم. به جای اینکه دشمن واقعی - یعنی جمهوری اسلامی - را هدف قرار دهیم، به یکدیگر حمله‌ور می‌شویم و انرژی خود را صرف اختلافات درونی می‌کنیم.

این در حالی است که تشکیل هر نهاد مدنی، سیاسی یا ملی‌گرا، در ذات خود میتواند گامی رو به جلو باشد؛ به شرط آنکه با نگاه باز، نقد محترمانه و گفت‌وگوی سازنده همراه شود. کنگره اقوام ملی‌گرای ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست و طبیعتاً جای نقد دارد، اما نقدی که متعهد به اخلاق، دانش، و مسئولیت تاریخی در برابر رهایی ایران باشد.

هدف ما باید تقویت همبستگی ملی، گفت‌وگوی میان اقوام، و ایجاد یک چارچوب مشترک برای فردای بدون تبعیض و بدون جمهوری اسلامی باشد. اگر قرار است مسیر آزادی را هموار کنیم، نخست باید یاد بگیریم چگونه با احترام به دیدگاه‌های متفاوت، راهی برای سازندگی و اتحاد بگشاییم، نه تخریب و تفرقه.

ب امیرخانی

15.11.2025